Melos Musarum Novodvorscianarum.

MELOS MVSARVM NOVO-DVORSCIANARVM.

In Optatum

SERENISSIMI VLADISLAI SIGISMVNDI

Dei Gratia Poloniæ & Sueciæ Principis; Electi Moschouiæ Magni Ducis; Smolenscen: Seueri: Czernk: Ducatuum Administratoris

Ex fælici expeditione Turcicâ reditum.

A

Studiosa Pòéseos iuuentute Concinnatum.

Impensis Nouoduorscianis.

CRAC: In Officina Martini Philip: Anno Dñi, 1621,

7.

ODE
IN FÆLICEM SERENISSIMI PRINCIPIS WLADISLAI SIGISMVNDI ADVENTVM.

CÆlo sereno progenies venit
Magni Monarchæ. Calliope melos
Suaue dic, post tot cruenta
Prælia gesta truci Tyranno.
Et vos nitentem sumite purpuram,
Genus vetustum qui capitis polo,
Splendore vester nunc nitenti
Irradiatus adest Olympus.
Splendente nobis prole Iagellea
Vultu micanti lucifero pari.

)(Septem

Septem orbis illuxit Trionum;
Atq; nigras pepulit tenebras.
Non sit querelis luctificis locus;
Tempus canendi est carmina barbitis.
Nunc læta victori trophæa
Pierides celebrate Musæ.
Megmede fuso, Sarmatiæ decus,
Et templa Diûum tollere de gradu.
Qui gestiebat pertinaci
Mente ferox toties Tyrannus.
Fædè est repulsus Principis inclyti
Virtute quamuis innumerabiles
Trusit cateruas in Polonos;
Vertere terga sed has coegit
Regis propago. Cornua mergere.
Tunc visus Ister præcipiti agmine
Qui fertur Euxinum in profundum.
Vnda Boristhenis æstuosa.
Quot visa curuos voluere acinaces:
Satis cruoris Barbarici bibit
Campus Dacorum, cum Wladislaus
Marte suo domuit Tyrannum.
Acer Wladislaûs vidit vt horridos
Turcas in armis, irruit vt Leo,

Pœnus ferocem quando taurum
Cernit agris vacuis mouentem,
Crudele bellum; cornibus. ilicet
Irrumpit ac trux ore fero premit,
Frustra reluctantem cruorem
Ebibit, atq; soló profundit.
Valachus audax qui petiit dolis
Gentem Polonam vincere, nunc timet
Et colla forti dat superba
Gentis Hyperboreæ Monarchæ.
Præuidit astu consilium graue,
Et gesta Magni fortia Principis.
Qui Marte Turcarum secundo
Agmina terq; quaterq; fudit.
Non hunc negotîj terruit vllum onus:
Non vlla vitæ sæua pericula.
Sic Herculem belli labore
Astra ferunt meruisse multo.
Cum fratre quondam Castore, sic polum
Pollux adeptus lucida Sydera.
Sic & Iagelli stirps Olympum
Magnanimi petiit supremum.
Procede fælix tectaq; splendida,
Ascende Craci, te loquitur diù.

 Te spirat

Te ſpirat hæc vrbs, quãdo Phœbus
Oceanum atq; Iouem reuiſit.
Nam tu paratus pro patria mori,
Dum tela ſumit trux Geta, Turcaq;,
Hæc irrefracta mente ſuffers:
Martia nec metuis duella.
Tu morte peius flagitium times,
Te ſumma virtus non patitur ſolo
Imo morari; fert ad aſtra,
Relligionis amor paternæ.
Tu iura Summi militibus tuis
Mandas Tonantis: ſupplicio graui.
Punis ſceleſtos. O Polaris
Iuſtitiæ, Fideiq; Tutor.
Orbata nuper Regia Principe,
Qui rupta Moſci fœdera perfidi
Vlturus hanc ſedem reliquit,
Semper honore ſuo beatam.
Squallebat vſq; & lætitiæ nihil
Præſeferebat nullus erat graues.
Qui tum dolores poſſet intus
Pellere ab arce Sacrâ Monarchæ.
O Magne Princeps clara Palatia
Aſcende lætus iam pede proſpero

Debentur amplinato honores,
Ardua facta Patris sequenti.
Te fronte læta mœnia splendida,
Craci celebris suscipiunt Ducem.
Mentisq; in aduentu quietæ,
Symbola dant litui sonori.
Te docta Pallas Pieridum Choro,
Accincta fælici omine suscipit.
Te Te recognoscit Lycæi
Suauiloqui proprium Patronum.
SISMVNDE REX, O Sanguine qui Tuo
Est cretus amplum Sarmatiæ Ducum.
Sceptrum tenebit, sic Tonanti
Sic superisq; placet, Voluntas
Est vna cunctis Ciuibus in Tuum
Natum, nec vllo tempore flectitur
Non ardor vnquam dissidentum
Reddet inane Tuum institutum.
Naues beatas, vt duo Sydera
Lucendo reddunt, luce magis beas
Septentrionem, te inde nullus
Gratior hospes adest Polonis.
Prudens Senatus dum reducem videt,
Te, læta promit pectore Symbola.

Gratatur aduentum ſecundum,
Quiq; adyta empyrei Tonantis.
Semper frequentant vota Deo ferunt,
Et thura ponunt. O Soboles pij
Auguſta Regis, nec ſacrati
Irrita vota fuêre Cleri.
Diuina iuuit dextera maximis
Ter Te periclis, ferreus imber vt
Diræ ſagittæ decidebant,
In validas acies cruento.
Suetas duello. texit at arbiter
Rerum ſupremus, viribus hoſtium
Demptis minaci Marte fruſtra,
Et iaculis petiêre noſtros.
Noſtri fugârunt agmina Turcica,
Quamuis cohortes conſtiterant loco;
Frequentiores, Dia neſcit
Arma viros numerare virtus.
O Te beatos Sauromatas Duce
Campis apertis prælia ſæculo.
Audita maiorum haud vetuſto,
Clara trophæa tulêre Regno.
SISMVNDE fælix. Te vnda Boriſtenis
Iam mollis horret. Te Tanais biceps,

 Scyth

Scythæq́; Turcæq́; timebunt.
Te vltima Bactra, Oriensq́; diues:
Te prole tali cùm audiet horridus
Gaudere Selim & pignora cætera.
Tum dona mittent, fædus almum
Supplicibusq́; petent libellis.
O quanta gentis gloria Sarmatum,
Erit per orbem dum auspiciis tuis.
WLADISLAE heros seruitutis
Excutiet iuga Solis Ortus:
O viue longum Maxime Principum,
Perfunde sacrato exoriens; velut
Phœbus relucens inter astra,
Lumine nempe Tuos clientes.
Gens grata, Lechi iure Tibi dicat
Plenos honores, Teq́; suum vocat
Tutorem in arctis rebus,
Spes Lachici, columenq́; Regni.
Tu Christiadarum Imperii decus,
Tu cara binæ, vita Poloniæ.
Tu auertis à collo imminentem,
Sarmatiæ Dominum potentem.
Imò futurum mens mea præsagit
Te post tyrannos ex Asia feros.

Fugare turmis irrefractis,
Posse sacra & solyma potiri.
O si queam illam luce frui in diem
Qua Turca, Moscus, Thrax tibi seruiet.
Septemq; clarescent Triones,
Quos celebrabit Arabs, & Indus.

Stanislaus Sulowski,
Stud: Poes:

EPIPHONEMATA.

I.

VLADISLAE redis amor Tonantis.
VLADISLAE redis Corona Regni.
VLADISLAE redis decus Polonûm.
VLADISLAE redis iubar Toparchûm.
VLADISLAE redis Vigor potentum.
VLADISLAE redis Tremor Scytharum.
VLADISLAE redis honor Camænùm.
VLADISLAE redis Columna noſtri.
VLADISLAE redis Ocelle, luxq;
Orbis Sarmatici j redique fælix.

Staniſlaus Morſki.

II.

Grande decꝰ Columenq; redis Patriæ, Inclyte Princeps
Res tuto ſtabit publica noſtra loco.

Chriſtoph : Miroſzowski

III

VLADISLAE bonis auibus conſcende Penates,
Debentur tanto Regia tecta Duci.
Quē Scytha, Turca, Getes, Moſcus, Thrax, horret in armis
Pax placet, at vi vis Veſtra caduca ruet.

Ioannes Kacki.

IV

VLADISLAVS adeſt Princeps, Spes vnica Regni
Lechiaci, mæſtus iam procul eſto timor.
Turca, Geteſq; ferox metuunt Tua fortia facta
Ecquis erit tumidus qui inferat arma Tibi!

Albertus Belchacki.

V.

Alcmenâ genitus naſcentem ſuſtulit hydram,
Et validâ vicit Creſia monſtra manu.
Geryon ore minax huic campo ceſsit aperto,
Cerberus ipſe triceps vincula dira tulit.
Pectore conſtanti tolerauit mille labores,
Hoſtibus eripuit mille trophæa feris.

Quid VLADISLAUS Princeps? Othomanica colla
Compresit fortis, telaq; sæua tulit.
Turca ferox, rigidusq; Getes mortem ore minati
Nobis, dispulsi Marte fauente Ducis.
Sustulit Alcides specialia: noster at Orbis
Totius monstrum. iam mihi maior erit.

Hyacinctus Korzenski.

VI.

Phæbe tropheа canas Dux VLADISLAUS ad Vrbē,
Craciadûm, fuso VICTOR ab hoste redit.
Phæbe trophæa canas, fregit Virtute feroces
Turcarum turmas, mille deditq; neci.
Phæbe trophæa canas pepulit de finibus hostes,
Sternentes patrium terq; quaterq; solum.
Phæbe trophæa cane, & Victori redde triũphos,
Quos constat fortem promeruisse Ducem.
Phæbe trophæa canas toto celebratur in Orbe
Victor Vladislaûs. Phæbe trophæa canas.

Michael Morski.

VII.

Inclyta Sarmatico reſplendet gloria cælo,
Vladiſlaûs domitor nunc Orientis adeſt.
Ante fuit nigrâ cooperta Polonia nube
Turcica tempeſtas dum ſua caſtra tulit.
Nunc oriens Sydus nubem diſiecit, & almâ
Famâ Sauromatûm lucet vterq; polus.

Jacobus Gniewoß.

Gratus poſt nubila Phæbus.

ODE

Tricol. Triſtroph.

BElla quid ferunt boni
Martia? tumultus diuitum, mentis ſtuporem:
Exitium Patrię.
Qualis Africo notis
Si præliante, Caurus incidat, vel
Horriſonus Boreas;

De-

Deprehensa Nereo
Crispante terga fluctuet carina :
Remigibus pauidis
Mox amica si rati
Reducat aura, nubibus repulsis,
Sydera Tyndaridas :
Puppibus salus redit:
Tonsisq; remigum Thetis resumptis
Spes iubet esse ratas.
¶ Talis Vrbium caput
CRACOVIA, ex absentia sui almi
Principis ingemuit
Sæpè, lachrimas dedit
Testes amoris, prosperum cupiuit
Terq; quaterq; diem.
Ecce læta lux redit:
Fortissimus quâ visus est Dynasta,
Sol velut ignicomus.
Omnibus vultum exhibet
Clementia illustrem, decore mitem,
Et pietate grauem.
Marte quàm admirabilis !

Patria

Patria potest sperare multa ab illo,
Tot miseranda malis.
Eia iam POLONIA
Depone luctum, cedat omnis imo
Corde gemente dolor:
En nitens iubar tibi
Tandem dolenti, fulgidam facem fert:
Concipe lætitiam.
Turbidis procul Notis
Zephyri tepentes dissitis secundo
Numine, perpetuam
Pacis & quietis au-
ram promouent, Regno redit vetustus
Candor, amorq; poli.

Albertus Gaiewski.

Ode Pindarica.

STROPHE I.

SI tibi ô Præses certaminum
Mars, quies quandoq; cordi est:
Si fatigatus iaculan-
do, equitandoq; haud soles
Pindaricamue lyram, cantusúe ouantes,
Aut platani veteris contemnere vmbram:
Annue, vt VLADISLAVS tu-
us, post tot cruenta solo in
hostico tractata bella,
Post tot exhaustos labores:

ANTISRTOPHE I.

TAndem amænos ac festos dies
exigat. Bello Tyrannum
cæpit infausto rabies
agitare Patriam
Lechiadûm Patriam dudum feroci-

bus

bus Mahumetigenûm expôstam periclis.
Dumq; nexæ pacis nodos,
pactaq;, (proch fidem) temerat
perfidus cæco relaxans
efferum pectus furori:

EPODOS I.

Ecce PRINCEPS VLADISLAVS,
Regia stirps Jagellonidûm,
Sarmatiæ nouus Hercules,
Multiplici gnarus lernæa
arte domare monstra;
Ocursans furiali malo,
Periclis Othomanigenûm leuans
Patriam, tundit barbaricos hostium
impetus, robur, viresq; sternit
lacertis vix vllis fragiles.

STROPHE II.

Agmina haud vnquam mortalium,
parte ab omni emensa visu,

Tur-

Turcus infestus fidei
soboliq; Lechicæ
legerat hostis, agens altum Poloni
imperij iubar extinctum, irritumq;
reddere. Heu quantas ille
gentibus editurus erat
Lechicas clades, furores
nî æmulum fatum reprêsset.

ANTISTROPHE II.

Fluctuat tellus in prælijs
ære stridenti, ipse in armis,
Turcicus Mars exacuit
animos, sed vlla vis
haud potis est, paribus nunquam lacertis
Sauromatûm officere: imò aduersus hostis
labitur præceps conceptum in
exitium. Arbiter superûm
sic tumentes Barbarorum
spiritus, artesq; ludit.

EPODOS II.

Ergo DVX JAGELLONIVS
vi superâ fretus Numinum,

innumeras acies manu
forte premit, primosq; , extremosq;
ense viros metendo,
rorat Victor humum sanguine,
vigorem penitus resecans Getis,
Explicatq; omni deniq; discrimine
Lechiam, præclaram posthumis glo-
riam consecrans temporibus.

STROPHE III.

Insolentem, ôhe, victoriam,
Sarmatis PRINCEPS *creâsti.*
Quid minus tandem celebrem
agitet Polonia
pectore lætitiam? quando Scytharum
Geryonem, nouus Alcides, manusq;
Profligauit VLADISLAVS?
Eia procul metus animis
exulent, pacem perennem en
sanxit Alcides POLONVS.

ANTSITROPHE III.

Cedit ô iam longè à finibus
impetus, terrere suêtus

Russi-

Russiam; haud vltrà stimulat
Valachos Borystheni-
dûm legio, vndiq; iam tutus periclo
quisq;, diem placidâ condit quiete.
Et fides, & fas, cum sanctà
Relligione, rursus almam
pullulat propaginem, vllo-
rum immemor dispendiorum.

EPODOS III.

Laurus entheos ô PRINCEPS,
temporibus flores iam tuis
proferet, ac locupletibus
posteritas palmis æternûm
Te super astra tollet.
Te PATREM PATRIÆ Sarmata
Salutem, Columenq;, Decusq; su-
um vocabit: tum dexteritatem tuam
vindicem, viresq; vulgabit orbi
triumphatrix fama Hesperio.

STROPHE IIII.

Haud ita illustres, Mauortium

Hectora, Aiacemq; & armis
æstuantes Scipiadas,
animosq; Achilleos,
bellica reddiderant seclis trophea:
Te velut ecce recens clarat triumphus
Nostra spes ô VLADISLAE.
Jam posito genu Tyrannus
Te lubens nolens adora-
bit tuum Martem celebrans.

ANTISTOPHE IIII.

Iamq; claudetur compagibus
Porta belli arctis, Astræa iam
Iura scribet Lechiadis;
iterumq; Lechiæ
Craciades, Duce VLADISLAO, Camænæ
fatidicas Citharas Phœbi sonabunt,
non nihil mentes perculsę.
Sed mihi si ora forte centum
afforent, nunquam tuam po-
tentiam Princeps referrem.

EPODOS IIII.

Macte tot palmis, & gestis
rebus inauditis PATRIAE,
totq; nouis Epinicijs.
Viue in opem Regni longæuis
temporibus, tuamq;
vsq; ac vsq; comam vinciant
corymbi, redimicula gloriæ.
Hoc tibi ô PRINCES dicimus, Ascra qui
flumina Hyppocrenes CRACIACO in
Atheneo largè bibimus.

Joannes Mogilnicki.
Stud. Dialect.

EPIGRAMMA.

Inclyte dum Princeps Craciam succedis in Vrbem,
Vrbs tibi Victori gaudia summa ciet:
Aera sonant cantu, retonat clangoribus Echo,
Festiuos reboant tympana rauca sonos.

Spon

Sponte tibi portæ Reduci sua limina pandunt;
Sponte tibi turres flectere colla parant.
Craciades demum referunt pæana Camœnæ,
Omnia lætitiæ dant noua signa suę. (rymbos
Quòd superest, VLADISLAO, subnecte co-
Cracia; namq; tibi Pax repetita redit.

Alexander Iordan
Stud. Dialect.